

hvorefter Understøttelsesforeningen for at uddele Understøttelse i det hele taget kræver, at den paagældende skal melde sig som arbejdsløs paa Arbejdsanvisningskontoret og spørge om Arbejde. Vi havde til Tider sidste Vinter en 5—6—700 Mand, der hver Dag mødte og spurgte om Arbejde, og vi forsynede et Kort, som de bragte med, med et Stempel, hvoraf det kunde ses, at de havde henvendt sig om at faa Arbejde, men at man havde tilkendegivet, at vi ikke havde kunnet skaffe dem Arbejde. Og samtidig med, at disse Hundreder af Arbejdere mødte hver Dag for at spørge om Arbejde og maatte gaa hjem igen, fordi de ikke kunde faa Arbejde, ligger Staten med Arbejde saa nær ved København og til saa store Beløb, og man har ikke været i Stand til at faa Arbejderne fremmet, saaledes at disse Folk kunde faa Arbejde! Jeg nævner det som et Vidnesbyrd om, at der er en Brøst dér ved den danske Administration, og her drejer det sig om noget, der er langt vigtigere end Spørgsmaalet om Centralisation eller Decentralisation, for dette betyder sammenlignet dermed ingenting hverken i Penge eller i det rent formelle.

Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at Arbejdsanvisningskontoret tilskrev alle de Selskaber, der var dannede til Anlæg af private Jernbaner, og anmodede dem om dels at fremskynde de Arbejder, som var planlagte, dels at paalægge deres Entreprenører at henvende sig til det nærmeste Arbejdsanvisningskontor eller til Kontoret her i København, for at vi kunde skaffe nogle af de mange, der mødte der og søgte om Arbejde, noget Arbejde. Det har glædet os, at der saavel fra Entreprenører ved saadanne nye Jernbaneanlæg som for Resten ogsaa fra Entreprenører ved Mergelselskaber, som vi henvendte os til — hvad vi gjorde til samtlige Mergelselskaber, hvoraf nogle, efter hvad vi saa i Bladene, havde indstillet Virksomheden —, kom Anmodning om 10—20—50 Mand. Vi sendte ogsaa Henvendelse til Generaldirektionen for Statsbanerne, om den ikke vilde paalægge sine Entreprenører det samme. Den har maaske gjort det; det ved vi ikke noget om. Det kan være, at det ikke var ganske korrekt, at vi saadan tillod os at gaa fra en offentlig Institution til en anden, men jeg nævner dette som et Vidnesbyrd om, at jeg gerne har villet være med til at simplificere Administrationen, at jeg ikke fandt det nødvendigt at skrive til Indenrigsministeriet, om det vilde henlede Ministeriet for of-

fentlige Arbejders Opmærksomhed paa det ønskelige i, at Generaldirektionen for Statsbanerne paalagde sine Entreprenører o. s. v.; det vilde være en lang Historie, og saa tillod vi os at skrive direkte, ligesom vi daglig korresponderer med Inspektoratet for Arbejdsløshedskasserne, uden at gaa igennem Ministeriet. Men vi har, som sagt, ikke mærket noget til, at det har hjulpet. Om Administrationen finder, at man kan overse en Institution som Arbejdsanvisningen, ved jeg ikke, men vi har i hvert Fald ikke haft Fornøjelse af vor Henvendelse — eller maaske man ikke har kunnet fremme Arbejderne, hvad det Beløb, man har anvendt paa dette specielle Omraade, jo nok kunde synes at tyde paa.

Jeg kan i denne Forbindelse ogsaa nævne andre Eksempler. Der var saaledes vedtaget betydelige Udvidelser af Pakhuse o. s. v. ved Godsbanegaarden her i København, og der var et Beløb af 80,000 Kr. til Raadighed hertil, men man har knap nok anvendt 22,000 Kr. Endvidere var der i Jylland bevilget til Anlæg af Dobbeltsporet Tavlov—Lunderskov 200,000 Kr., men man har kun faaet anvendt godt 60,000 Kr. Jeg kunde nævne endnu flere Eksempler, men jeg tør ikke opholde Tingets Tid. Jeg synes, at det viser, at her er en Brøst, her er en Side af vor Administration, som der er meget mere Grund for os her i Tinget til at beskæftige os med end med Spørgsmaalet om Centralisation eller Decentralisation, thi det er ringe i Sammenligning med, hvad jeg her har omtalt.

Det, jeg har nævnt, staar i direkte Relation til Krigssituationen, men jeg vil nævne ogsaa enkelte andre Spørgsmaal, og jeg kan da først nævne et Spørgsmaal, der for saa vidt er af gammel Dato, som dets Oprindelse er fra Rigsdagssamlingen 1907—08. Der blev i denne Samling blandt andet vedtaget, at det kongelige Biblioteks gamle Bygning skulde anvendes til Rigsarkiv. Der var meget stor Strid baade her i Tinget og i det Udvalg, der var nedsat, om, hvorvidt man skulde lade den gamle Bygning, hvor det kongelige Bibliotek tidligere har været installeret, blive staaende. Alle ærede Medlemmer ved, at den blev staaende, og at den ligger imellem den nye Rigsdagsgaard, skal jeg vel sige, og det nye kongelige Bibliotek. Jeg skal hverken rippe op i eller gøre nærmere Rede for alle de mange forskellige Forhandlinger, der blev ført derved, som altsaa resulterede i, at den i Rigsdagen blev Flertal for, at man kunde benytte den gamle Bygning efter adskillig Ombyg-